

ΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας:

Βαθμός Προτεραιότητας:

Αριθ. Πρωτ. Γνωμ. 9

Εν Αθήναις τη 14^η Μαΐου 1972

Π ρ ο σ

Τό Υπουργείον τῆς Δικαιοσύνης
Γεν. Δ/νσιν Ξηφρονιστικῆς Δ/σεως
Δ/νσιν Β

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐχω τὴν τιμὴν ἐπὶ τοῦ τεθέντος διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθμ. 10199/1972 ὑμετέρου ἐγγράφου ἐρωτή-
ματος νά γνωρίσω ὑμῖν τὰ ἑξῆς:

Ἡ ὑπό ιδιαιτοῦ, ἄνευ δικαιώματος, παρανα-
λούθησις συνδιαλέξεως ἄλλων, διὰ τηλεφώνου
γινομένης ἢ μῆ, ἰς καὶ ἡ ἀποτύπωσις ταύτης
εἰς μαγνητοφωνικὴν ταινίαν ἀποτελοῦν, κατ'
ἄρθρον 57 Ἀστ. Κώδικος, παράνομον προσβολὴν
εἰς τὴν προσωπικότητα τῶν διαλεγομένων, εἰς
ἣν (προσωπικότητα) ἀνήκει καὶ τὸ ἀπόρρητον
τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς, ἀποτελοῦν περαιτέρω πράξεις
ἀποδοκιμαζομένας ὑπὸ τῆς ἠθικῆς, οὐχὶ ὅμως
καθ' ἑαυτὰς καὶ ποινικὸν ἀδίκημα. Τὸ ἄρθρον 15
τοῦ Συντάγματος οὕτινος μνεῖα γίνεται ἐν τῇ
διαβιβασθέντι μορῇ, διὰ τοῦ ὑμετέρου, ὑπ' ἀριθ.
467/ΦΙ/4/1972 ἐγγράφου τοῦ κ. Υπουργοῦ Δημο-
σίας Τάξεως, ὀρίζον ὅτι τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπι-
στολῶν καὶ τῆς καθ' οἴονδῆποτε τρόπον ἀνταπο-

κρίσεως (έπομένως καί τῆς τηλεφωνικῆς τοιαύτης) εἶναι ἀπα-
βίαστον, δέν ἀφορᾷ τήν προστασίαν τοῦ ἀπορρήτου ἔναντι ἰδιωτῶν,
οὐδ' εἶναι ποινικῆ διάταξις, τό δέ ἄρθρον 370 τοῦ Ποιν.Κώδικος,
οὔτινος ἀσαύτως γίνεται μνεία ἐν τῇ αὐτῇ ἐγγράφῃ, προστατεύει
τό ἀπόρρητον τῶν γραπτῶν κειμένων, οὐχί καί τοῦ προφορικοῦ λό-
γου. Διά τοῦ ἄρθρου 250 τοῦ Ποιν.Κώδικος τιμωρεῖται διά ποινῆς
ὁ παραβιάζων τό ἀπόρρητον τῶν τηλεφωνημάτων τηλεφωνικός υπάλ-
ληλος, ὁ ἰδιώτης μόνον ὡς συνεργός ἢ ἠθικός αὐτουργός δύναται
νά τιμωρηθῇ, ἐάν συντρέχουν οἱ πρό; τοῦτο ὅροι.

Ἡ ὑπό ἰδιώτου παρασιολούθησις τῶν κινήσεων ἑτέρου προσώ-
που δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐάν γίνηται κατὰ τρόπον δει-
κνύοντα κατὰφρόνησιν πρός τό πρόσωπον τοῦ παρασιουθουμένου,
νά φέρῃ τά στοιχεῖα τοῦ ἐπιλήματος τῆς ἐξυβρίσεως (ἔργῃ). Ἡ δι-
έρευνῶν συγιέντρωσις πληροφοριῶν περί τινος ἄλλου, καθ' ἑαυτήν,
δέν ἐμπίπτει εἰς ποινικῆν διάταξιν.

Ὅταν ὁμοίως αἱ ὡς ἄνω πράξεις ἀναφέρονται εἰς ἔργα, ἀνή-
κοντα εἰς τήν Ἀστυνομίαν Πόλεων ἢ τήν Χωροφυλακίαν, ὡς ταῦτα καθο-
ρίζονται εἰς τοῦς διέποντας τά σώματα ταῦτα νόμους (Β.Δ.31.12.
1957/20.1.1958 περί κώδικ.ν.2458/19.3 Ὁργανισμοῦ Σώματος Ἀστυ-
νομίας Πόλεων, ν.3365/1955 περί κώδικος Σώματος τῆς Χωρ/ικῆς) καί
γίνονται ὑπό προσώπου μή ἀνήκοντος εἰς τά Σώματα ταῦτα ὡς ἰδιωτι-
κοῦ ἀστυνομικοῦ ἐνεργοῦντος κατ' ἐπάγγελμα, ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδί-
ου ὀργάνου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ οὕτω ἐνε-
ργῶν ὑποπίπτει εἰς πταισματικῆν παράβασιν κατ' ἄρθρον 155 παρ.3 τοῦ
πρώτου νομοθετήματος, κατ' ἄρθρον 115 παρ.3 τοῦ δευτέρου τοιούτου
(βλ. Μπουροπούλου: Ἑρμ. Ποιν. Κωδ. τόμος Β' σελίς 118, σημ. 18).

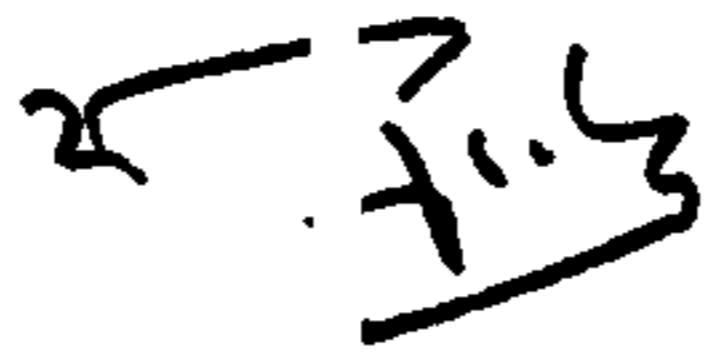
Αἱ εἰς τόν τύπον δημοσιεύσεις περί ἐνεργείας τοιούτων πρά-

ξεων δέν έμπίπτουν είς ποινικήν διάταξιν καί δή τήν έν τῷ
ρηθέντι έγγράφῳ ύποδεικνυομένην διάταξιν τοῦ άρθρου 186 Ποιν.
Κωδ., ώς άντικ. δι' άρθρου I ν.έ. 861/1971.

*Επί τούτοις αναφέρω ότι ή παρούσα θέλει κοινοποιηθῆ
είς τούς κ.κ.Είσαγγελεῖς.-

Μετά τιμῆς

Ο Αντεισαγγελεῖς

(Στ. Τρούσαζ)